

DE LOATEMSCHE KLEPPE

SEPTEMBER/OKTOBER

2020 * 25ste Jaargang

WA ES DA NUI UN BEU CORONAJOAR !

De Kleppelezers zitten achter mijn hielen dat vried es. "Birke vent woar blijfde gij mee ui bloodseke? Es'ter nui echt gien nieuws in ons durpket?. Allee gij, d'er moeten nui toch Coronavertelselkes zijn, ee! 't Meugen uuk foefkes zijn, zulle... Geef moar gaze !

Moar baa nien't ten doete. Ik zitte kik nui al van den zeventiensten van meije 2019 in mijn kot glijk nen parrieja nen ouwen duts te zijn. 'K Bennekik zuust den iesten van deesember ne kier noar 't Paleis geweest achter 't klad van mijnen Binusdiplom. Alles luuptegge doar op wielkes en den deezen dus uuk. De keuninginne zelve was ter niede, ze was geluuevek op missie in Siena. D'leste ofdamme ee mij ontvangen. D'er was ei doar vrie schune muziek, un schuune san-teuze mee un weelde van un stemme en veel bubbels. Nienieje, nie de deze woar damme nui uuk al moanden in ons kot in vaste zitten moar Cava en amuuze guilkes. Sinsdien un ek mijn Plaaze Peloeze nie verloaten tenwoare veur t 'hospitol en twie kier noar den musee bij Wientse veur kurte filmkes over 'de petiete iestwoare' van Edgar Gevaert en van de broers De Smet. Al de deze die mij ten huize gonken kommen bezoeken en ulder kerre moeten kieren deur den lokdoun, magge'k oopen, want 'Hoop doet Leven' zingdegge onzen Turelura. Peizekik dan ze mij mee den tijd toch ne kier meu'en kommen bezoeken van al die speesjaliesten, vierologen, epiemiedoologen, psiegologen en noem moar op. Of dan die veursers nui ollemolle logen, allee liegdeggen glijk dan d'echte Loatemneers da zoen gezegd én, da zal de toekomst wel uitwijzen, zeezers ? Kaffee en drank es'ter olsan op mijn plaaze !

Wacht ne kier ! T'er es wel niefs moar da goa nui al joaren mee : zijnder nog échte Loatemneers? Ons gezagouwers én gezeid da iederien die in de gemiente weunt nen Loatemneere es.

Zie danze da in Deurle nie un uuren want doar es iederen inweuner nen Deurleneere ! Allee, der zijn nog ezuu akkefietses die de ronde doen : wie magt er zijn eigen nen échten kunsteneere noemen en wie es nen zondagsschilder of wa es nui kunst en wa es kladpotten... Birke de Kleppe goa ter em van tussen ouwen. Uuk de vroage wa da nui 't kuupen weerd es veur 't investieren loat ee passeeren. Wa damme de loatsten tijd zien mee den stempel kunste ! Wa es da weerd? Awel kunst es weerd wa da nen zot der wilt veuren geven. Of te wel ee den kuuper sanse of anders est ee van den bok gereejen. Peist er 'ulderre van en kuuft wa dadde geeren ziet zonder uldren portemonnee ziere te doen.

Duimt ollemolle liever veur den *Avecoat* van Deurle en stemt em tot de schuunsten boom van Vloandren. 't Schuunste durp van de Uust-Vloanders verdient toch uuk den schuunsten boom of un es't gien woar?

Allez, bonne chance les copains en doe gien domme dingen. Birke goa ulder un vuistse of un elleboogske geven en zijn schuppe afkuisen. Gebruikt uldren 'Filliers' van binnen en van buiten en blijft gezond...

**LOATEMSE
CLUYTHE**

**SATIRISCHE PERIODIEK VOOR MENSEN MET HUMOR EN GEZOND
RELATIVERINGSVERMOGEN...**

vu: Albert F Haelemeersch, Karel van Wijnendaelelaan 11, 9830 Sint-Martens-Latem

KOMT UIT UW KOT... LARGO

De Donderdagsmarkt.

Jawadde. Birke bij de Koningin. Chapeau. Zelfs al was ze niet thuis en heeft de conciërge hem dan maar binnengelaten. Met bubbels en babbels. We weten dat Birke ne mens van de wereld is, en het 'Laken' graag naar zich toetrekt. Charmeur. Ik zie hem al het Hof doen aan de eerste Hofdame, een blonde: "Oui, oui, une plage pelouse, à Laethem-Saint-Martin. Bienvenue, et n'oubliez surtout pas d'emmener votre bikini, ne monokini mag ook, je m'occupe du reste"

Nen hond moet zo ver niet gaan om zijn goesting te vinden. Een bak vol Royal Canin geeft mij hetzelfde ijdel royaal gevoel.

Maar vooral! Sinds de eerste donderdag van september, op het einde van mijn straat, Pal (hondenvoeders: een andere potentiële sponsor voor dit veelgelezen blad) rechtover de molen vindt nu elke donderdagnamiddag de markt plaats. En honden zijn er welkom!

Ik heb daar een paar ongemaskerde teefjes zien rondlopen, amaï. Maar ja, op het moment dat ik er dan eens wil aan snuffelen om te zien of we zouden overeenkomen, trekt mijn bazin mij jaloers tegen haar gilee, en spartel ik hopeloos en belachelijk ter plaatse.

Als Birke ook verplichte begeleiding had op die receptie in het Latemse Laken, weet hij welke frustraties dat bij een bronstige hond kan opwekken.

Allen daarheen dus, reuen en teven. Allez, ik bedoel de gepensioneerden met veel tijd en veel geld, en de economische Covid 19 werklozen met ook veel tijd en die nog wat overbruggingswerkloosheidsgeld over hebben. Dondernamiddag place to be. Ons dorp komt weer tot leven!

Waar heb ik mijn snuit nog mogen steken deze zomer?

De opname van Vive le pedalo of zoiets langs de oevers van de Leie. We hoorden wel niet veel van wat die BV's en BNL's vertelden, je kon beter achter uw TV zitten kijken, maar toen ik die Madam op haar piano al jankend wou begeleiden, werd ik, onder misprijzende blikken van omstaanders, ook al afgevoerd door mijn bazin, zoals later op de markt. Ik snap niets van die mensenmanieren. Ik wou gewoon gezellig meejanken.

Mijn baas en zijn bazin zijn daarna, maar ik wou niet meer mee dus, bij het ochtendgloren naar Jef Neve gaan luisteren. Wat op de uitnodiging als een zalige zomerse zonsopgang werd beschreven werd een stormachtige striemende strakke stormwindopgang. En hoe meer de Jef op zijn klavier te keer ging, hoe meer hij de weergoden ophitste. De door de wind weggeblazen noten ruisden in het ranke riet. Zijn partituren ook trouwens. Ge moest de Jef bezig zien, één voet op een blad, één hand op een ander, en één tussen de tanden. Die mens bleef daar koelbloedig bij. Zelfs toen de Martinus klok hem ongeveer tien minuten aan het overstemmen was, klavierde de Jef voort. S-a-b-o-t-a-g-e. Maar die mens was zo content en zo dankbaar om nog eens te mogen spelen, in deze Covid tijd, en dan nog net naast zijn idyllische componeerstudio ook! Mooi initiatief van onze Gemeente. En Merci Jef. Kom nog eens terug als het stormt.

Ja, en plage pelouse was er bij ons ook. Met ontelbare barbecues. Ik heb dus een stapel botten en ribbikes die van de camion gevallen zijn begraven. Wintervoorraad. Ge weet nooit dat ze mij ook op de Donderdagsmarkt verbannen.

